

Sygn. akt V RC 252/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi V Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodnicząca: **SSR Dorota Łopalewska**

Protokolant: **sekretarz Joanna Lewandowska**

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2015 r. w Łodzi

na rozprawie sprawy

z powództwa **małoletniej O. S.** reprezentowanej przez

przedstawicielkę ustawową K. S.

przeciwko **T. S.**

o alimenty zaległe

1. oddała powództwo;

2. nakazuje wypłacić ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi na rzecz adwokata W. K. prowadzącej Kancelarię Adwokacką w Ł. przy ul. (...), kwotę 73,80 zł (siedemdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt groszy), w tym 13,80 zł (trzynaście złotych osiemdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej stronie powodowej z urzędu.

Sygn. akt V RC 252/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 czerwca 2013 roku, przedstawicielka ustawowa małoletniej O. K. S. wносиła o zasądzenie od pozwanego T. S. zaległych alimentów w kwocie po 800 zł miesięcznie od 01.01.2010 r. do 01.04.2010 r. Na uzasadnienie swego żądania wskazała, że pozwany do stycznia 2010 r. płacił alimenty w wysokości po 300 zł miesięcznie, a od stycznia 2010 r. zaprzestał płacenia. W trakcie trwania sprawy o rozwód, od lutego 2013 r., sąd rozwodowy zasądził alimenty tytułem zabezpieczenia. (pozew – k. 2)

W piśmie procesowym z dnia 5 czerwca 2014 r., pełnomocnik strony powodowej, rozszerzyła powództwo w ten sposób, że wносиła o zasądzenie alimentów w kwocie po 800 zł od 1 stycznia 2010 r. do 25 lutego 2013 r. W uzasadnieniu podniosła, że powództwo zostaje rozszerzone ponieważ od tej daty Sąd Okręgowy zabezpieczył roszczenia alimentacyjne w kwocie po 500 zł na czas trwania postępowania w sprawie o rozwód. (pismo k. 110).

W odpowiedzi na pozew z dnia 27.03.2014 r., pełnomocnik pozwanego wносиła o oddalenie powództwa i na uzasadnienie tego stanowiska wskazała, że kwota alimentów na małoletnią nie była z góry ustalona. Pozwany zmagał się sam wówczas z trudnymi warunkami emigracyjnymi, a ponadto wskazała, że żądana kwota znacznie przewyższa potrzeby ośmioletniej córki. Podniosła również zarzut przedawnienia co do żądania alimentów za okres poprzedzający 7 czerwca 2010 r.(pismo procesowe k. 82- 87)

Na rozprawie w dniu 5 czerwca 2014 r., pełnomocnik strony powodowej popierała powództwo w kształcie sprecyzowanym. Pełnomocnik pozwanego zajęła stanowisko jak dotychczas. W toku dalszego postępowania, strony zajmowały swoje stanowiska w sprawie. (protokoły – k. 121, k. 191, k. 217; k. 308)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia O. S. jest dzieckiem pochodzącym ze związku (...). Ma w tej chwili 12 lat.

Małżeństwo rodziców dziecka zostało rozwiązane przez rozwód, wyrokiem z dnia 11 kwietnia 201 r. zmienionym wyrokiem z dnia 23 stycznia 2015 r. Sąd zasądził na rzecz małoletniej alimenty w kwocie po 800 zł miesięcznie, alimenty na rzecz matki dziecka w kwocie po 300 zł. Sąd ustalił ponadto, że miejscem zamieszkania dziecka będzie każdorazowe miejsce zamieszkania matki oraz ograniczył władzę rodzicielską ojcu dziecka.

(dowód: akt urodzenia – k. 6 ; wyroki SO w Łodzi i SA w Łodzi: k. 327 i k. 446 złączonych akt sprawy XII C 633/1 ; k. zeznania)

Postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2013 r., Sąd Okręgowy, w sprawie o rozwód, udzielił zabezpieczenia i zobowiązał T. S., na czas trwania postępowania do płacenia na rzecz małoletniej córki alimentów w kwocie po 500 zł miesięcznie, począwszy od 25 lutego 2013 r.

(postanowienie k. 254 akt sprawy XII C 633/11)

Pozwany od 2006 r. przebywa w Irlandii. Małoletnia w latach 2008- 2013 O. miała 8- 11 lat. W 2010 r., w marcu i kwietniu, pozwany przysłał po 300 zł i 400 zł. Przesyłał nieregularnie w 2010 r. , 2011 r. i 2012 r. kwoty od 130 do 200 euro. Potem przysłał pieniądze gdy dowiedział się o sprawie rozwodowej. Były to różne kwoty. Przesłał też mP3 i aparat fotograficzny. Po komunii dziecka, za pośrednictwem teściowej, przedstawicielka ustawowa otrzymała 700 zł od ojca dziecka.

W tym czasie, matka dziecka będąc po wypadku, przebywała na zasiłku rehabilitacyjnym, a następnie przeszła na rentę, w 2011 r. Otrzymała świadczenie z ZUS z wyrównaniem, po procesie sądowym. Wysokość renty wówczas to była kwota ok. 640 zł. Małoletniej i jej matce pomagała w tamtym okresie babcia i jej dwie siostry.

Małoletnia we wskazanym okresie często chorowała, miała krwotoki z nosa. Trzeba była wtedy kupować leki do tamowania. Zastosowana została krioterapia. Miała usuwany tzw. trzeci migdał. Miała podawane szczepionki uodparniające, gdzie jedna kosztowała ok. 150 zł. Chorowała też na żołądek. Stwierdzono też u małoletniej refluks żołądka i zespół jelita drażliwego.

We wskazywanym okresie, matka dziecka płaciła w szkole dziewczynki za komitet rodzicielski w kwocie 80zł, za ubezpieczenie 30 zł, za książki do szkoły ok. 300 zł. Ponadto, małoletnia chodziła na jęz. angielski, gdzie lekcja kosztowała 30 zł, ok. 200- 250 zł miesięcznie. Uczęszczała na zajęcia taneczne, za które matka dziecka płaciła 43 zł. Ponadto, matka dziecka płaciła za kserowanie materiałów w szkole- 30 zł rocznie, 25 zł za koncerty organizowane dla dzieci w szkole, 11 zł za mleko, 10 zł samorząd uczniowski. Wycieczki szkolne w tym okresie kosztowały 70- 80 zł. Wyjazd na „zieloną szkołę” kosztował 470- 480 zł.

Jeśli chodzi o koszty utrzymania mieszkania to, K. S. płaciła wówczas ok. 300 zł za czynsz, za TV z internetem ok. 100 zł, za gaz 50 zł, za energię 100 zł, za telefon ok. 100- 150 zł.

W okresie objętym niniejszym postępowaniem, małoletnia O. jeździła na wakacje do C., nad jezioro do ciotki swojej matki i wówczas pozostawała na jej utrzymaniu. Nieraz z matką wyjeżdżała na wczasy. Wtedy również pomagała jej rodzina. Ciotka matki dziecka wraz z mężem mieli wtedy bardzo dobrą sytuację – razem ok. 7000 zł emerytury.

W 2009 r., matka dziecka zaciągnęła kredyt, który już spłaciła. Miała też kredyt na wymianę okien. Spłaciła te kredyty z pomocą rodziny. Ponadto miała również zaległości z tytułu opłat mieszkaniowych, które również spłaciła.

Przez cały czas, matce dziecka pomagała rodzina- matka i jej siostry. Dzieci K. S.otrzymywały też kieszonkowe od rodziny. Ponadto, K. S.sprzedawała rzeczy po dzieciach na (...) i w ten sposób uzyskiwała dodatkowe pieniądze. Przez ten czas nie pracowała, przeszła w tym okresie trzy operacje na kręgosłup. Przebywała na rencie.

K. S. ma poza córką pełnoletniego syna, który się uczy. Otrzymywała na niego i otrzymuje alimenty w kwocie 700 zł.

Matka dziecka ocenia utrzymanie córki we wskazanym okresie na kwotę 1300 zł.

W 2011 r., przedst. ustawowa osiągnęła dochód w kwocie 15 719, 40 zł; w 2012 r- 6133,80 zł; w 2013 r. 13545,43 zł.

Pozwany prawie nie kontaktował się z córką i nie brał udział w jej życiu, po wyjeździe do Irlandii.

(dowód: zeznania przedst. ustawowej: k. 308- 310 w zw. z k. 121- 122; zaświadczenie o wypłaconych zasiłkach- k. 41; rozliczenie podatkowe PIT: k. 42; historia operacji bankowych: k. 43- 47; k. 54; umowa: k. 55; rachunki: k.56- 57; dowód wpłaty: k. 57; częściowo zestawienia kosztów utrzymania małoletniej: k. 58- 63; kserokopie historii choroby: k. 65- 70; dowody przekazów Western U.: k. 93- 97; umowa pożyczki: k. 112; umowa kredytu: k. 113; druk ZUS: k. 114; pismo ze SM z rozliczeniem: k. 115- 119; rozliczenia podatku PIT: k. 132- 133i k. 250; zeznania świadka : k. 191- 192; kserokopie wypłat: k. 180- 207)

Pozwany T. S. pracował w Irlandii od 2006 r., gdzie pracował początkowo jako sprzedawca, a następnie w ochronie. Pracował do grudnia 2013r. Potem przez 9 miesięcy przebywał na zasiłku dla bezrobotnych. W lutym br również przebywał na zasiłku dla bezrobotnych. Pośredniczył też we wskazanym okresie w sprzedaży samochodów swojego znajomego i otrzymywał z tego tytułu czasami 5%- procentową prowizję o sprzedaży każdego pojazdu. Ilość sprzedanych pojazdów była uzależniona od popytu na rynku.

W latach 2010 -2012, pozwany osiągał dochody odpowiednio: 26379,41 euro; 20502,13 euro; 25557,71 euro.

W latach 2010 i 2011, pozwany spędzał wakacje w Maroku i w Tunezji. Twierdzi, że te wyjazdy zostały mu sfinansowane przez osoby trzecie.

(dowód: rozliczenia podatkowe: k. 138- 145; dokument o zasiłku dla bezrob.: k. 146;- 147; przesłuchanie pozwanego: k. 238- 241; oświadczenie: k. 243)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o załączone do akt dokumenty oraz przesłuchanie stron i świadka .

Sąd pominął dokumenty dotyczące wyjazdów zagranicznych pozwanego (k. 88, k. 89), gdzie zostało oświadczone, że J. i G. O. mieli sfinansować pozwanemu wyjazd do Tunezji, a J. i H. S. mieli pokryć koszty wyjazdu na wycieczkę do Maroka. Podczas zeznań złożonych przed Konsulem RP, pozwany zeznawał, że było odwrotnie. Jednocześnie żaden inny dowód nie potwierdzał tych okoliczności.

Częściowo sąd uwzględnił zestawienia kosztów utrzymania córki złożone prze jej matkę. Nie wszystkie bowiem wydatki i wskazywane kwoty znajdują odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu .

Przepis art. 137 § 2 k.r.o. stanowi, że niezaspokojone potrzeby uprawnionego z czasu przed wniesieniem powództwa o alimenty sąd uwzględni, zasądzając odpowiednią sumę pieniężną. Z kolei w par. 1 powołanego przepisu zostało unormowane, że roszczenia o świadczenia alimentacyjne przedawniają się z upływem lat trzech.

W przedmiotowej sprawie pozew został złożony 4 czerwca 2013 r., a zatem uwzględniając zarzut pozwanego w tym zakresie, Sąd uznał alimenty za okres poprzedzający tę datę, a więc za okres od stycznia 2010 r. do 4 czerwca 2010 r., za przedawnione.

W tym miejscu stwierdzić należy, iż jeśli chodzi o pozostały okres objęty pozwem, to matka małoletniej nie domagała się alimentów we wskazanym w pozwie czasie, a wystąpiła o te alimenty za poprzednie lata, dopiero w 2013 r., a zatem w czasie trwania już sprawy o rozwód.

Zauważyć trzeba, iż w świetle ustalonej judykatury SN z samego charakteru świadczeń alimentacyjnych wynika, że ich celem jest dostarczanie uprawnionemu środków do zaspokajania jego bieżących potrzeb. W uchwale SN (7) z 28.9.1949 r. (C 389/49, OSN 1951, Nr 3, poz. 60) wyjaśniono, że dochodzenie przez uprawnionego do alimentacji roszczeń alimentacyjnych za czas poprzedzający wytoczenie powództwa jest dopuszczalne, jeżeli z tego okresu pozostały niezaspokojone potrzeby albo zobowiązania zaciągnięte przez uprawnionego względem osoby trzeciej na zaspokojenie tych potrzeb. Powyższa uchwała zachowała aktualność w obecnym stanie prawnym, czemu SN dał wyraz m.in. w wyroku z 8.6.1976 r. (III CRN 88/76, OSN 1977, Nr 2, poz. 33).

(Komentarz pod. Red K. Pietrzykowskiego, Wyd. C.H. BECK 2015 r.)

W przedmiotowej sprawie, nie miała miejsca taka sytuacja. W okresie objętym pozwem, wszystkie usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki były na bieżąco zaspokajane. Wydatki szkolne, wyjazdy na wycieczki, wakacje, leczenie. Wszystkie te potrzeby córki, matka pokrywała i regulowała. Co prawda, przy dużej pomocy rodziny matki dziecka, lecz nie pozostały z tamtego okresu potrzeby niezaspokojone jak również niespłacone zaciągnięte zobowiązania. Matka powódki spłaciła kredyt i pożyczkę, które w owym czasie zaciągnęła. Jednocześnie, K. S. nie dochodziła we właściwym okresie (w latach wskazanych w pozwie) tych roszczeń alimentacyjnych.

Zauważyć również należy, iż pozwany częściowo regulował alimenty, a zatem nie można stwierdzić, że w ogóle nie partycypował w bieżących kosztach utrzymania córki.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, powództwo podlegało oddaleniu.

Na podstawie par. 7 pkt 1 ppkt 11 Rozp. Min Spr. z dnia 28.09.2002 r. w sprawie o płać za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez SP kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej urzędu, w zw. z par. 19 pkt 1 i par. 20 tego Rozporządzenia, Sąd przyznał adwokat W. K. kwotę 73, 80 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej stronie powodowej z urzędu wraz z należnym podatkiem VAT.